

(رحمہ حقوق بحق مصنف محفوظ ہیں)

الاحتیاج مسافر

من تصنیف :-

سید قمر الدین المتخلص قمری مہملون پکرن شہ آباد
ضلع اسلام آباد - کشمیر

قیمہ ۵۰ آنے

بار اول ۵۰۰

مُتَاجَات

برحمت بوزتم مه داد یارب
 توے زاری کران بے زاد یارب
 کرم پانس سٹھاه بیداد یارب
 زوس زاکان مچھم صیاد یارب
 غمویت دل چھو غیر آباد یارب
 سٹھا غمگین دل ناشاد یارب
 دل شاهی گم شر بباد یارب
 همیشا گروته اُستاد یارب
 مِشت گو یاد حق از یاد یارب
 برحمت کرتے ویں آزاد یارب
 گیت ویران کرکھ آباد یارب
 دل ناشاد کر ویں شاد یارب
 برای بوز سانی داد یارب
 مسلسل تا شہر بغداد یارب
 کرکھ کو انہ قید غم آزاد یارب
 کرکھ شاد مدینہ شاد یارب
 ارجاہیت سوز تمس ابرو یارب

دیوان اُفتادہ چھوس تریا دیارب
 گنگاری کرم ناری کرم پان
 عمل کا تہہ چھینہ صدر لم چھوس پریشان
 بر وینہ نیو بوز تراوس بر سر راه
 کوٹھن گروہوش گم کرم کو چھو کاش
 غم ہند کشتن مشر و راحت
 چھو گماری تساہی ناک گمشر
 دیوان برزندگی موس چھو ترجیح
 گمراہ نہانہ آزادی تہ شادی
 قسم چھوی چھنگ فضاک تہ جو رک
 قسم چھوی حشر کرکھ ہند غمیت
 قسم چھوی پٹنہ نو رک کوہ طورک
 قسم چھوی انبیاء ہند سر سر
 قسم چھوی آل و عہد ہند ساد
 تہ شاد و کرم پان شاد مسلمان
 مسلمان دیو ہر سو فتح و نصرت
 دے مکان چھو تہری اندیش با

مناجات

یا تمیّد آس در دریا یا رب
 سرایا چو کرم مقدّس عفو کرتی
 بنهر کن جهم افساندر منج
 گنه گاری کرم ظاهر تر باطن
 پهرس پانس کرمه و عده زاه بود
 گتر جهم ایره طو فانس اندر او
 بهتتر بومنت ستمه شرمده گوت
 پمت در خواب غفلت چو س پریش
 منگنه دولت دنیا و عا شا
 ویم و علوه سلطان مدینه
 نه حمت سوز نس در هر شب روزه
 بن بر آنه لچر تسلیم و خدایت
 غنی کرتی بو چو س نادار یکس
 گنه گارس سیه کارس عفو کرتی
 کرم وین دقت پیری و شگیری
 کرم یاری غریب کرم نفیس
 غمن منز گیر چو س بختی ربانی

کرم نارس بر از گلزار یا رب
 سرایا و کوه و دیو چو س مراد یا رب
 اندر کن نال چو س زنا یا رب
 بعالم چو س ستمه ستمه کار یا رب
 میفرم تو به یا رب یا رب
 بفضل خود و تم مریه یا رب
 نه کرتی ستر چو ک ستمه یا رب
 نه کرتی از کرم بیدار یا رب
 نگر عشق نبی صد یا رب یا رب
 مریس تی دولت بر یا رب
 قیامت هم صد لک یا رب یا رب
 مال صاحب از املو اس یا رب
 شفا بخشیم بو چو س بیمار یا رب
 شفیع انمی شی مختار یا رب
 شفیع انمی نه نه نور یا رب
 بهر جهم ستمه ستمه یا رب
 بهر جهم کرمه کرمه یا رب

غمنا شادی و تم انھی وسیلہ
 عمل کرنا و تم بر دین و اسلام
 مہ کرنا و تم تہ دپاری نیک کاری
 تمامی اہل دین بید تابین بہت
 تقوم میت مومنین مستقیمین
 تمامی اولیاء شہداء و صلوات
 سنگان قمری بومرہ ہا منزندہ

مہا جنت بہ انصار یا رب
 شفیع چہم زور مذہبک یا رب
 بیاس سیدالابہار یا رب
 شفیع چہم کاستم آزاد یا رب
 تلم از لحد با اہار یا رب
 شفیع انھی و تم دیدار یا رب
 بیان تہ اُمتکو غم خوار یا رب

مناجات زبان فارسی

خدا یا فضل گرانی ہر حال امیدانی
 توئی واقف با عالم جز تو پیش کس نام
 جو شہد ماہ بنامی ز رحمت سوی من آہ
 تنم از جہنم فرمودہ کلام مست پیوہ
 جہنم کیست جہنم ز میدان کہ چوں گشتم
 غریب بے نو اکم زہم بر آستان سر
 خادم تو شدہ ایم ز کام زادہ ایم
 غم ز کس ہم بے سر غرق بحر غم مضطر
 توئی آری اولی نمازی مشکلم حل

بے آیات قرآنی ہر دم روانی دہ
 نگو کن جہا و عالم بقرآن آشنائی دہ
 ہر اوصاف یکتائی ز مردم غنیائی دہ
 دلم شد زنگ آلودہ چو آئینہ صفائی دہ
 بقدرین غم ہستم خداونداری دہ
 برائے فاتح خیر علاح بنوائی دہ
 حیات جاودان ہو کم زہر گم التوائی دہ
 بفضل خویش ای اور دم مشکلتائی دہ
 برائے احمد بر سر دہ دکا تر مہبتائی دہ

اگر خوانی و گدایی ندارم ما میندانی تو داری رحمت ازانی همه حاجت خوانی ده
 عدد در جلدی ما هر با ایشاں چون شوم قاهر تو دانی باطن و ظا هر قدر یاریده قدری ده
 نه علم نه شرم ندارم بدر و حرم بیمارم نه کوشم بلکه به کارم مراد زرق بر آبی ده
 بهر عزت و حرمت عزیزم دار از رحمت زنجانی و صد راحت چو پندار یابی ده
 من مسکین و بیچاره بتیبه ذلت آواره رحمت من دیگر باره دیگر فرار و آبی ده
 چو قری طوق دین دارم بجز تو نیست یارم بار حق نیست بگذارم مرا سیر سمانی ده

مناجات

بغیر از تو مدد گارے ندارم
 ز نار عشق چم دو دست و دل و تن
 ز کار خویش تن بس شرمسارم
 جوانی را وریم اندر حماقت
 بحسرت خون دل از دیده بادم
 بناوم دوزخس اندر بنی جانے
 تھوان ری چھو کہ حفا نشیناں
 ز سر اندیشہ یارب دور دارم
 زبش مشکل آموک نسہیل و تحلیل
 مخالف و تھوسٹھا الحاد کوی وادو
 بجز تو یا ور و یاے ندارم
 بیار خویش لیکن چھو سہ و اتن
 بغیر از تو مدد گارے ندارم
 بجز یتھ مضحل گیہ جمل طاقت
 مخالف نفس اتارن و تم دای
 بجان سوخته آے بر آرم
 دیدان چھوک عیش و عشرت کائناتس
 زان گوسٹھاہ تغیر و تبدل
 با حسان تو خود را می سپارم
 گمشطو فانس اندر ایرہ از تاو

بفضل خود رسائی برکنارم
پریشان حال چھوس چھوی حال آگاہ
چھوس از رنگِ مسلمانِ بوعاری
میں افقادہ بے طاقت غبارم
گنہگاری کریم ناری کریم پان
وہیت لاکھتہ طوا ناکارہ کارن
رحمت من ہمیں اُمیدوارم
رسد سوزم بعد عز و کرامت
لم دارت چھوڑی کن خالص عام
بصیح و شام سیت اشکیارم
مخیم سامانہ مطلق جانودامن
کمی کیا ہر جہتس چائس چھویہ دو
انی راقی بر حال زارم
مذہک یو دو گزشتن مظلوم شمن

جوانی گینہ بھریتھ پیوم ناگاہ
دوسریں ماندہ شب اختر شمارم
تبا گوئی کرکھ نے جلد یاری
فرم جانس تہ ایمانس مرہ شیطان
بہ نزد ناکساں بے اعتبارم
سپین تسکین خاطر و لفظ کارن
حسد کا سہم جسد تھاؤم سلامت
ژہ چھوی بچد کریم گر نابکارم
چھوڑی اتھ خیر و شر آغاز و انجام
چھو ظاہر ساز و سامان فاصل عین
بریں اُمید و زوشب گزارم
مہس کمزور و مخلوق ژہ دکھ فے
کہ ان چھو گ گنجن سر سبز گلشن
چو قمری و ایمادر انشطارم

بشیر از تو مدد کا سے ندارم
بجز تو یا دور و یا سے ندارم

فی السراج النبوی صلیه وسلم

مبارک صاحب تاج حسن مبارک
 کرن معراج در شب شاه دین
 کران حق صاحب تاج حسن مبارک
 سپین ویران گوشت ملک معصوم
 چو سبحان الذی اسری و نان حق
 یوان حق ساله تسنوا حسن مبارک
 تمامی انبیا است با کرامت
 حقون پادشاه عرش معلی
 تجلی خوب سرتاج حسن مبارک
 دین عزت مسلمانان است من
 امی با کبر جهانک شاه جهان
 بیفکس تاج حسن تاج حسن مبارک
 با خروسی سپین روشن منکمل
 یوهی اول یوهی آخر چه بهتر
 بیفکس خورشید سرتاج حسن مبارک
 جهانکی پادشاه اسی دیوان باج

مبارک شاه معراج حسن مبارک
 و چمن حق پادشاه سلطان یقین
 ز عالم ظلم و کفر گویگر دود
 منور گوشه راج حسن مبارک
 زه پرتی پالتین هوای نفس مطلق
 کرن در سحر اقصی ایامت
 سلطنت در تاج حسن مبارک
 کرن سیراب دیوان قدر لای
 حقون لادن نه میت خاص و عام
 کرن ز در عجب سرتاج حسن مبارک
 امی با کبر گدا گیه صاحب تاج
 بعالم نور احمد آو اول
 بیفکس انجم و دیبا حسن مبارک
 یوهی باطن یوهی ظاهر منور
 چو دو حقون عالم منور منور راج
 بیفکس راج حسن مبارک

مخوس ذاتن لعمرك تاج بر سر كرن معراج حق الله اكبر
 يفتخس تاجين نه معراجين مبارك قباله لاک تس ائت پنا هس
 شهنشاهس شفاعت و شگاهس كران قمری نه تس خواجس مبارك
 مبارك شاه معراجس مبارك

نعت شریف

گفت نورینی روشن زمین آسمان منر
 تسند عزتک اعلان حق گوشت جهان منر
 نبی سند مرتبه پیچو تقود دون عالم اندر
 تسند دروازه با حرمت تمامی آستان منر
 نبی سند بنوئیس که آسیه سوی گوینده مولا
 چو بهتر سوی میس عشق نبی ایل قرآن منر
 محبت پس پس منر آسیه حکم تس زه ون همون
 محمدت نه مفسر قی و نان پنه نین بیان منر
 احد احمد کنوی گودرمیاں میم محبت چھوس
 بیاں تمبه کوی پیاسنده راه تہ انسانی گمان منر
 پرن ندر سن لیکن ون بوی چھوس مدینه علم
 کرین ایل زمان سن سیت کتھ تبوه تبوه زبان منر

اگر بشری لباسک آستوس نورس حجاب اولی
 مگر جبریل و میکائیل تہ چھی ڈیڈوان منسر
 غرض خاصن رضائے حق غرض ذاتس رضائے
 یکتا معرفت بوز کہ اگر چھوک نکتہ دان منسر
 حق ایجا دکور عالم سبب نور نبی آسک
 تسندے نور کوی جلوہ وچیم حسین تہ جان منسر
 تضر پستی کمی بیشی ہوئی تس اند صفا کیشتی
 تسندوی نور روشن لامکانس تہ مکان منسر
 وچیم تس گت کران شمس قمر اتس دوس اندر
 گلو رٹو مت تسندے بوی خوش چھوی ستان منسر
 کران وصف نبی ہرزہ دہ عالمک سردم
 تس قمری وچیم داخل سپدست خوان منسر

نعت شریف

محمد سر و عدت چھوی تسندے سر کس اکھا زان
 بظاہر چھوی سو بندہ حق بیاطن تسفدا زان
 چھ عاجز عقل کیا سند فرق کرہ نبیس خدایس منسر
 نبیس زان پانے حق خدایس مصطفیٰ زان

بصورتِ پانہ اعلان احمدی منکر جلوہ نور ک بود
 تہ بوزن شکر سنگی زاہ کس اکھا سوی ماجرا زان
 محمد بحر رحمت چھوی زہ عالم موج چھی تہ کی
 غرق بحر عرفاں ایہ شیس اکھا سوی اکھا زان
 محمد فی الحقیقت آفتاب لایزال چھوے
 بدرد ہر دو عالم مشفقانہ سوی دوا زان
 اگر دن ابتدا چھوس مثل حق بے اتہا بے شک
 تمامی کائناتس منہر چھوس شاہ و گدا زان
 تسد و تذکرہ چھوی مسجدن تہ عید گاہن منہر
 مؤذن تسد و اعلان در شام و صبا زان
 یمن حب نبی در دل تھے محبوب مولا گے
 تھے بر سر مرض نام نبی دار الشفاء زان
 تسد و نور اول پیدہ کوہ رمتو مالک الملکن
 تیس ہر تاج تہ افسر تمامی انبیاء زان
 عواس کیا خبر کثیراہ فرق چھی در سری اسری
 شور من خاص تہ صلحا و شہدا اولیاء زان
 یمن نام نبی چھوی اسم اعظم ورد جاں ہر دم
 تھے خاک سیاہس چھی بناؤن کیمیا زان

برائے مغفرت قمری جھولیکھان نعت نذر
اچن ہندہ خبطو خاک بدس طوطیا زانن

نعت شریف

جہو کہ شہ جان جہاں دندے زو جان
چھی رتہ محتاج عالمک سلطان
وز لہمرک جھوچون عالی شان
جہر بیل امین پھوی دربان
بیمہ فاروق حضرت عثمان
ماہ برج ہدی شہ مردان
نم چھو ریحانی باغ جنان
لچھ درود و سلام ای رحمان
سوز یا رب شہ رحمت خوان
شاہ مشکلا شہ سہمان
چھم و سید عفو کرم عصیان
دشمن حق چھوچون نافرمان
نعت چانی پران محبتہ سان

یا شفیع الوری لگے قربان
جہو کہ رتہ محبوبیات سبب انس
تاج لولاک چھوی بسر شوبان
حق تعالیٰ درودہ خواں پونوی
جان اصحاب حضرت صدیق
شاہ دل سوار استغاثہ
شاہ شہد اشہان دین حسین
سوز بر ذات حضرت دہرا
بر نبی و مال و اصحاب شش
شاہ جیلان بیمہ شہ ہمدان
شاہ ہجویرہ بیمہ نبی الہند
یس رتہ راضی چھوچون خدا ماضی
چھوی یہ قمری گدائے درگاہت

نعت شریف

یا نبی ابرو چو انتظار من منتر
 با و دیدار ز صوه ظلمکو ناره
 ظلمکے ناره سیت دوساری
 کر شمس دودہ تہ انتہ گہ منتر گاش
 رحم کر یاس حضرت صدیق
 فضل کر یاس حضرت فاروق
 شاہ عثمان جامع الفرقان
 شاہ دلدل سوار اسد اللہ
 چیم وسیلہ مہاجر انصار
 اس بہت راست زور مذہب عالم
 شاہ جیلان خسرو بغداد
 شاہ ہمدان بانی اسلام
 عالمک پیر شیخ نور الدین
 عارف تاج حضرت سلطان
 سر پستی پینر میر کہ نہ نصیب
 لطفہ کوی سایہ قمر یس کر تو

نورہ کوی جلوہ با و نارس منتر
 بنہ گلزار خار نارس منتر
 وندہ آمتو چھ نو بہار منتر
 چھوی تہ تقدیر اختیار منتر
 سوہی تہ آسوی رفیق غار منتر
 عدل تہ آسہ کاروبار منتر
 آیہ حق ابن شمار منتر
 بوہ ڈ پهلوان چو کارزار منتر
 نیم چھ بے مثل اقتدار منتر
 دینہ کی تھم چھ اعتبار منتر
 آفتابہ چھ اشتہار منتر
 بوہ ڈ مجید چھ روزگار منتر
 رت صفت تہ علمدار منتر
 نقش اسلام تہ چھ کار منتر
 اندہ وندرونہ اعتبار منتر
 تی یقین چھوی امیدوار منتر

نعت شریف

ای امیر کاروان بوزم سلام	بینکے انس و جان بوزم سلام
ای عظیم و بیکران بوزم سلام	آفتاب معرفت دانایان
ای سکون قلب جان بوزم سلام	ژی کرے قربان بوجہ جان مضطرب
ای بہارِ جاوداں بوزم سلام	ادہ بنم سرسبز باغ زندگی
ای بکین لامکان بوزم سلام	صحن چوئی ست زمین کو آسمان
چون در دارالامان بوزم سلام	آسمان تہ زمین منظر چھو بس
روز و شب سان و ناں بوزم سلام	عشق چوئی قمریں تعویذِ جان

نعت شریف

حقہ سندرہ پارہ وند یو جان	سایہ سردارہ مہ رخسارہ
حقہ سندرہ پارہ وند یو جان	چشم جانی گارہ ماؤ دیدارہ
تب چشم عشقن دود و میون پان	شب روز منظر چشم جانی گارہ
پتہ چشم لو گمتو نفس آمارہ	رب سندرہ معشوقہ کر میون چارہ
ستوڑی کرتھ نہ گوس مارہ	وہ مہ ڈالان چشم شیطان
تم بہ ساری گبہ ویران	اندر اندر آسم دود سہ دیوارہ

پیوس افساده گوس آواره روش منته کرتم کوش ملکه تاراه گوش تهاؤ زارن هوش پیوه تاره لسته وله وسته چیم چون ارمان سرتا پاپوه و چیمس ناکاره عفو که عفو که سر نایه داره بول گوم جگر س چکنه الوان پاش پاش سپدم کته سنده و اش کر زلفن پاش غم خواره به حساب ری نش فضل احسان	حقه سنده یاره و نده یوجان جوش چیم عشقن شعله مانان غصه وفی تراوتم لسه دوابه حسته و سیریس پیوم لبه ناره سرتا پا چیمک جگر سیرفان لوله ناری کوه زخم سینه سیاه دوله منته و چیم قوله افسارده آتش چیم چانه سیت چیم کاش الوان قمری آمت چیم اتمید واره خالی گونه کانه چانه در باره
---	---

نعت شریف

یانی جز ورت با پی نیست حق ترا واد مصحف اعظم دین آیددی از خدای قدیم دینه شد آنکه عشق تو وارد باب رحمت در تقدیر شد پر کردید دل رحمت زد چنگ	غیر عشقی تو اکتای نیست در جهان مثل او کتای نیست در دوعالم با و جوی نیست در جهان این چنین نوی نیست نه به و بالا چشم جانی نیست پاک شد پاک از جلی نیست
--	---

روئے و الشمس کو تو وایل
خلق اعظم خدا ترا دوست
ہر کہ دیدت بے خدا یا دید
در خطاب ایھا البقی آم
بیرت سایہ ز لطف خدا
جلوہ تو ہر آنکہ دید سجواب
جملہ عالم پر از شہان و مہان

ہر چہیں پہچ آفتابے نیست
لا شریک مت اتسابے نیست
دیدت را با و مجاہدے نیست
پہچ کس را چہیں خطابے نیست
بسر ہر کسے سخا بے نیست
عین بیدار نیست خوابے نیست
ایک کہے کہ بو تر ابے نیست

نعت خوان تو ثمری کشمیر
عذیب است چوں غریبے نیست

نعت شریف بن کشمیری

مین تصنیف شیدام محمد مشکور غنی

سماش پہچ آ و دیدارن رحمۃ اللعالمین
جہنم شو حضرت شاہ عادل راہ دیکو پیشوا
ایہ لولک لہا پانہ و موس حنن
و چہتہ سجان الذی اسری بعبدہ چھو گوا
شرق و غرب سراج مستدراج ارسلناک
خوش خبر شہ باد و مشکورن تر پوز و قوت سحر

تا جو پہچ تا جدارن رحمۃ اللعالمین
ماہ تابان منور تارن رحمۃ اللعالمین
غرض غایت سی پالان رحمۃ اللعالمین
لامہکان کہول کردگان رحمۃ اللعالمین
خوش کران دل لہکان رحمۃ اللعالمین
جلوہ دیار منشارن رحمۃ اللعالمین

نعت شریف

از مشکور مرحوم

در او نوح شمع هدایت و در جهان خوشخبر
 مشکلاتن گو کفایت نعت خوان خوشخبر
 از پین تشریف آور بے سرن نهند سر بست
 گو یہو عین عنایت نا توان ، خوشخبر
 از پین تشریف آور و الفطیس روئے پاک
 دور گیه ظلمت شکایت پیرو جان ، خوشخبر
 از پین تشریف آور صاحب معراج سنان
 عرش و کرسی خوش نہایت آسمان ، خوشخبر
 از پین تشریف آور رحمتہ للعالمین
 غم کھوان اُمتکو بغایت کم زبان خوشخبر
 از پین تشریف آور سید کون و مکان ،
 ہمیتن کہ دُن حمایت نیم جان خوشخبر
 از پین تشریف آور میہ رستو احمد زہے
 بی کران راوی روایت پیروان خوشخبر
 پیر مشکورن تہ و تحو صدیق و عمر عثمان بہت
 بیہ چھوتت شاہ ولایت و یروان خوشخبر

در مناقب حضرت ابا بکر صدیق رضی الله عنه

صحابین منز و هم افضل نه بهتر
 صحابین منز جهانک پیشوا سوی
 چھو سوی بعد بنی سالار لشکر
 بنیست سیت روزان روز و شب سوی
 گدین تاج خلافت اس چھو بر سر
 چھو سر سوی سابقین الاولین
 ز بعد من چھو سراسر اصحابین اند
 یہ اوستم ہجرت من من سفر سوی
 گندت ہی خد متس منز رود برود
 بنین کر صحابین حال حالی
 کرد قربان دینس مال تہ زند
 برابر نصف مالک عادلین ان
 چھونہ از میانو حیوتس زر حلیس
 دما بعد اوست صدیق یگانہ
 تھون پیش نبی دین پرور
 دیس تم کیاہ متھونہ پتھونہ اہل خان
 متھونہ بس پرستہ دن نامہ پیمر

امیر المؤمنین صدیق اکبر رضی اللہ عنہ
 چھو خیر الخلق بعد الانبیاء سوی
 امیر المؤمنین صدیق اکبر رضی اللہ عنہ
 صحابین منز چھو اول بالادب سوی
 امیر المؤمنین صدیق اکبر رضی اللہ عنہ
 توی فرما دتی سلطان دین صلح
 امیر المؤمنین صدیق اکبر رضی اللہ عنہ
 ز بعد من چھو دینک چارہ گوی سوی
 امیر المؤمنین صدیق اکبر رضی اللہ عنہ
 چھو وقت جنگ بیت المال خالی
 امیر المؤمنین صدیق اکبر رضی اللہ عنہ
 بو یکہ از پیش بو بکرس تھی و نو
 امیر المؤمنین صدیق اکبر رضی اللہ عنہ
 ان ساروی پن اسباب خان
 امیر المؤمنین صدیق اکبر رضی اللہ عنہ
 دیس تم حق تہ ہنم چھو زانن
 امیر المؤمنین صدیق اکبر رضی اللہ عنہ

مہجوتی ناولہ سادو عالمین منور
 یکتا رب دولتک تس خاک بر
 چھو جالتوی عشق لبس سامان تہ ستر
 امیر المومنین صدیق اکبر رضی اللہ
 مکان عشق بنی قمری خدا پس
 اجانت کر خدایا نیک راس
 امیر المومنین صدیق اکبر رضی اللہ
 نم اودہ غارت دارین یکسر

در مناقب حضرت فاروق اعظم

حاجن منزدوم صاحب معظم
 تھی خاویور تائیم دنیا و اسلام
 امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ
 تھی کر دین جاری روم تا شام
 امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ
 تھی کمرہ ساسد سبز مسعود تہ خیر
 امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ
 تھی کر پیروی شاہ مدیس
 امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ
 مگر رھا کر بمو منھا تہ برحق
 امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ
 تھی تبدیل کر انصاف خشم
 امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ
 فساد آدمیت کر تھی دور

حاجن منزدوم صاحب معظم
 تھی خاویور تائیم دنیا و اسلام
 تھی قیصر قرآن پیر دما دم
 تھی کر دین حق بر تقیر
 تھی کر و شرک تہ ہم
 تھی کر تھی قاتلین ریس
 تھی کر بت پرستی تہ سر ہم
 تھی کر سوی علیہ السلام ملوک
 صدیق اکبر سوی مکرم
 تھی کر عدل تہ ہم
 تھی حکم عمل تہ ہم
 عس و جاد تو مساد تھی بود

تھی ظلم و ستم کر در جہاں کم
 خلافت تھی بر پا و برابر
 فقیر یا دشاہ ہر دو عالم
 دوسرے عادل شخص باز یقین
 پس مان سو بیوا کریم و احکم
 تمس کہ غنیمت جنت حضرتانام
 زمانہ سنہ شو محرابین آدم
 چھو قمر ریس صحابہ ہند محبت
 صداقت چھس توی با تھی چھو شرم

امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ عنہ
 خلافت تھی اندلس فرقہ و بر
 امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ عنہ
 ریس و اصل تیسرے شامل مستقیم
 امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ عنہ
 تمس حق خوش چھو خوش رہا ایام
 امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ عنہ
 تمس پوشش شرف نازن کہ دولت
 امیر المومنین فاروق اعظم رضی اللہ عنہ

در مناقب حضرت عثمان رضی اللہ عنہ

نیریم صاحب صحابہ میں مجبور نشان
 باو صاف حمیدہ بے ریاسوی
 تم کہ صمد آیات قرآن
 چھو ذوالنورین نس اندر همانا
 تھی کہ مال و جان ہر دو قربان
 چھو حق یار نبی حق مانہ و لوسوی
 بطلم و حلم بیشک بحر عرفان

امیر المومنین عثمان عفان رضی اللہ عنہ
 غم جواد ذوالحلم و حب اسوی
 امیر المومنین عثمان عفان رضی اللہ عنہ
 یہ تیس از حضرت اللہ لقب آو
 امیر المومنین عثمان عفان رضی اللہ عنہ
 مجاز میں منہ تحقیق زار و زور
 امیر المومنین عثمان عفان رضی اللہ عنہ

چو بر حق کاتب و حق الطبع
 تمس صیو کس چو بر ذر الغزل
 قرآنس منز تسند قریف بر صاف
 بدیش منز تسند بر نور استان
 رفیق و نو تمس سلطان دین
 یابی اوصاف بق عالی تسند شان
 تمس منز جمله اوصاف حمیده
 چو د اماند بنی تس بیت کرمان
 مهاجر سابقین الاولین سوی
 رئیس بر حق شنب زنده واران
 کوی ترک وطن نه گو مدینس
 رئیس آسمانس گو سوا علان
 محبت کوی کرمان قری چو اطمینان
 بقوان وصف تت شانس چو شایان

کران اوصاف در چو پادشاهی
 امیر المومنین عثمان عفان رضی الله عنه
 حدیش منز تسند فرزانه اوصاف
 امیر المومنین عثمان عفان رضی الله عنه
 به چو روی و دل کفایت اهل یقین
 امیر المومنین عثمان عفان رضی الله عنه
 بهانس منز سو کامل برگزیده
 امیر المومنین عثمان عفان رضی الله عنه
 انیس و حجت للعالمین سوی
 امیر المومنین عثمان عفان رضی الله عنه
 رفیق و نو چو سوی سلطان دینس
 امیر المومنین عثمان عفان رضی الله عنه
 چو پادان ظاهر امت مشق ز خروار
 امیر المومنین عثمان عفان رضی الله عنه

در مناقب حضرت علی المرتضی

چو د نون عالمی تسند و محایت
 بقرآن و چو چو شاه صلواتی سوی
 امیر المومنین شاه ولایت کرمان
 حدیش منز تسند بر لایقی سوی

تسنری تا قیامت چهر حایت
 خمس اند جهان کانه چھوینہ ثانی
 قرآن دانی چھونس ذاتی عنایت
 دنان خبر گشتاس خاص تہ عام
 بلا شک عین اسلام و ہدایت
 یقیناً چھوی علی اشجع العبابہ
 علی خبر الرجال است بے شکایت
 علی ولایتی کامیائے ثنائیس
 چھو شیر حق چھو تنزی و ایت
 بو علمک شہر چھوس و نو شاہ دین
 چھو حق ضرب المثل تنزی و ایت
 سوالی آس یل پیران بریں پٹ
 جہاں مشہور اوین ہر حکایت
 امام المسلمین چھوس ظاہر انا
 چھو ذات حق چھو ذاتش بے نیاز
 نوال عین اندر نوال تھند خاک
 سو خوشبو چھن منہ چھوی بغایت
 صحابن منہر بظاہر بو ترا با
 تسنہرین دین منہر کمرایت

امیر المومنین شاہ ولایت
 پیران قرآن سواذ طی لسانی
 امیر المومنین شاہ ولایت
 بہر مشکل چھونس مشکلتانہ
 امیر المومنین شاہ ولایت
 علی عین قرآن و عین کعبہ
 امیر المومنین شاہ ولایت
 علی محبوب تر بیس تہ و ایت
 امیر المومنین شاہ ولایت
 علی بابا حقاً یقیناً
 امیر المومنین شاہ ولایت
 کرن تقسیم اوین ہر پٹ
 امیر المومنین شاہ ولایت
 بیاطن چھوی بعض عین اسلام
 امیر المومنین شاہ ولایت
 سو چھو لاکشک افرقہ پاک
 امیر المومنین شاہ ولایت
 بعضی چھوی سو نو رک آفتابا
 امیر المومنین شاہ ولایت

بچه قمری خاک پادشاه علی
چشم والی کرم دایم حمایت
گنبد گل سوی بجان و دل سوالی
امیر المومنین شاه ولایت کرم

در مناقب خیر الرجال

بلا شک مخزن عین الکمال است
مجازی و حسی غازی دین
پهلوان دو عالم بے مثال است
کریم بے بدل عالی جناب است
دل جوی ذات اللہ بے زوال است
مسم کوثر و نسیم است او
شیرین باجو و نوال است
مظفر هم فوق طالب حق
عزیز ذات حق بے قیل و قال است
وصی مصطفیٰ یعسوب مسلم
سلیم دل علیم وجد و حال است
فقر حق امیر مہر و عالم
دوامش بانی و حق وصال است
حیث خاص لو کشف الغطا کفت

علی المرتضیٰ خیر الرجال است
نمازی و حفیظ دین و آیین
علی المرتضیٰ خیر الرجال است
اگر دانی چه روشن آفتاب است
علی المرتضیٰ خیر الرجال است
یقیناً شیرین زبان است و حق جو
علی المرتضیٰ خیر الرجال است
خطابش از بنی قرآن ناطق
علی المرتضیٰ خیر الرجال است
وجود دو جهان در ذات اودم
علی المرتضیٰ خیر الرجال است
ضمیرش واقف ہریش و ہر کم
علی المرتضیٰ خیر الرجال است
کہ دایم بود ابد ذات حق جعت

چو ذات حق و چو تدبیر مطلق است
 چو کلام فولد ذات بشری نفس
 با خرم سجده انقیاد است
 حبیب حق حبیب مصطفی او
 حقش و اصفی چو با حسن و جمال است
 چه گویم مدح را از علی و قارش
 عجب شایسته پاجاه و جلال است
 مگو خیل ملک ز انسان قوی تر
 یا قمری که این وقت سوال است
 چو ذات حق و چو وجودش قائم و حی
 یاب معنی رد و خورشید و ال است
 خطایش هست اسد الله و لیسان
 محبتش پاک و بد و دشمن و بال است

علی المرتضی خیر الرجال است
 بقدرش نیست دیگر کس حرفش
 علی المرتضی خیر الرجال است
 عزیز مرد و عالم با صفا او
 علی المرتضی خیر الرجال است
 که نام تیغ اقدس و ذوالفقارش
 علی المرتضی خیر الرجال است
 بی نیست صحت مردان قوی تر
 علی المرتضی خیر الرجال است
 بکمش می شده محکوم هر شی
 علی المرتضی خیر الرجال است
 خدایش کرد او صافش بقرآن
 علی المرتضی خیر الرجال است

در مناقب حضرت امام حسن

هست شاه ز من امام حسن
 هر زمان روز و شب بذكر خدا
 نور چشم نبی و پور علی
 هست از حبیب بن امام حسن
 بود بار و ج و تن امام حسن
 هست از پیچ تن امام حسن

مدد وطن بود لیک از اعداء
 خوی خویش بود یافت شد خوب
 لامکانش شده شبستانش
 نوش فرودستم تا آبل را
 چون بنی بود صورت پاکش
 خوبی صورتش چه خواهم گفت
 کرد از خوی خویش بهر اطراف
 بود بیشک مطیع و متقادش
 پشت پا زد بشاهی ظاهر
 چاکرم بود زمین و زمان
 عمری و اعدا در گاهش

شد غریب الوطن امام حسن
 سنبل و یاسمن امام حسن
 عرش اعلی صحن امام حسن
 بود بکر و فن امام حسن
 چشم و روی و دین امام حسن
 است یوسف و قن امام حسن
 کمر صم و دشن امام حسن
 مهر و شام کین امام حسن
 یافت علی بن وطن امام حسن
 گریه بنید کین امام حسن
 گوید از حسن ظن امام حسن

فی المناقب حضرت امام حسین علی الله

کل روضه مصطفی اچوی حسین
 کرن خیر جاری برائے خدا
 درون و بروں آفتاب یقین
 بدایت دین عالمس بهر حق
 کرن ظالمین جا احسن سیت جنگ

مل دوجہ مرتضیٰ چوی حسین
 جگر گوش خیر النساء چوی حسین
 در مخزن مرتضیٰ چوی حسین
 ز سرتا پا بے ریا چوی حسین
 بحق و ادب لافتی اچوی حسین

گرن پوریشاق روز ازل
 گرن کفر کافور بیه ظلم دور
 چو شب زنده دارن اندر تاج
 حقون متعالمس تا ابد
 زه با معرفت یزدانان حقی
 تمنائے نو تک صداقت نشان
 به برج عزت زده مستقیم
 پلنگاه چو در دین حق استوار
 صلوات و سلام خدا بشمار

سوی ذبح عظیم گشتی چو حسین
 با سلام و دین پیشوا چو حسین
 سو ظلمت زده مر لقا چو حسین
 سو ماحی ظلم و جفا چو حسین
 یزدان دین مدعا چو حسین
 بلا مثل درد و سزا چو حسین
 شه مکرر کر بلا چو حسین
 شه نشاه ارض و سما چو حسین
 تمک مستحق قریا چو حسین

در مناقب حضرت غوث العظمی

صورت رحمان چو تصویر میانس پیره سُد
 علم القرآن چو تقریر میانس پیره سُد
 مرده جسم جان و زشامس صبح شادی غم
 خاک تیرس زر گرن اکسیر میانس پیره سُد
 زندگی دایم بنان تسیس جوان آب حیات
 بهترین تم نشسته به چو می تا بثر میانس پیره سُد

زیر فرمان دایمی چس چن و انسان و ملک
 در همه ارض و سماء پیر میانس پیره سَند
 جلوه گریامت بین روشن بین عالم تمام
 خوبتر از ماه و خورشید پیر میانس پیره سَند
 ساسیه بدیده لرزه برتن از سگ دربار شاه
 و دنیای ملکن و چیم تسخیر میانس پیره سَند
 روز نشیب تس کن کورت سرختم جهانک حکمران
 حکم جاری بر جوان و پیر میانس پیره سَند
 چس حکومت دایمی حاصل بنیما از ازل
 بر طرح چس حکم عالمگیر میانس پیره سَند
 قاضی الحاجات چس دربار پیر با صفا
 تابع فرمان چس تقدیر میانس پیره سَند
 فرش چس شادی طرف زیر نین از فضل حق
 در جنت عرش صفت جاگیر میانس پیره سَند
 اختر برج کرامت و ادرت خیر الوری
 بهتر از بیت الحرم توقیر میانس پیره سَند
 حق بین راضی تس حاکم چس بر ارض و سماء
 پست فرن تقدیر حق تدبیر میانس پیره سَند

پیرہ سندھ پر بندہ گوارا از بندر بلا
 چھوی میری لا تحفہ تحریر میانس پیرہ سندھ
 بے بدل چھوی منسلک در رشتہ صدق و یقین
 منقبت خواں قمری کشمیر میانس پیرہ سندھ

منقبت دوم حضرت شاہ جیلان رحمۃ اللہ علیہ

و ائہ امشب پیرہ رخسارم	بارک اللہ بخت گویدارم
چشم مبارک جان پیوسوکارم	نقد و جنس چشم خریداری زہر
حمد لہ از چھو رتو با پارم	جنس گنہس نقد عنوک چشم طب
از سین روشن درود یارم	پیر داتم درام دیکوی آلود
سے نظر خاکس کرم زردارم	اک نظر کافی مہ چشم روں عالمن
دوین جہانن بس چھو قی درکارم	چشم مہربان پیرہ برحق شکر حق
عظم چھو شادی چشم مہربان یارم	میلہ سودا گیلہ عالم کیا چھو غم
اسم اعظم سوی زوک طوہارم	چشم وظیفہ پیرہ سند اسم شریف
ید یہ یم نارس بنم گلزارم	زوکریس قربان وندس پاؤں بوسر
سوی مہ کلمہ تہ کرم اقرارم	پیرہ سند نام مبارک نام حق
دچھو نگارن ذاتہ سند انہارم	قمر یا سر خدا پوشیدہ تھاو

منقبت سوم حضرت غوث العظمی

شکر الله از چو بد احسان م
 کیمیا خاک سیاه بس مبین
 آفتاب دین و چم رخسار پیر
 موسی تفسیر کلام ذات حق
 بحر رحمت پیره سندوی چم چل
 ورد جان چم پیره سندوی ام پاک
 صورت رحمان م و چو تصویر پیر
 اسم اعظم چم م نام پیر بس
 کرتی احیای دین اندر جهان
 دون جهان منزه چو کیا غم قریا
 نایب غم سر دگوا از لطف پیر

جلوه گر گوا از شبه جیلان م
 آسونا ممکن بسین امکان م
 از مکمل پور گوا ایمان م
 ردی مصحف پو و پر قرآن م
 نام پیر بس منزه چم عزمان م
 گوئی هر مشکلس بیان م
 شرح تت بیل علم القرآن م
 بهر جنگ دیو چو بد سلیمان م
 و چو سو تراوان مرده چمن جان م
 بس چو در کف پیره سندو امان م
 کرتی هر گلخنس بستان م

در مناقب حضرت محبوب العالم

نظر کرتی شهبشاهو حقیرس
 نظر کرتی بنم شاهی فقیرس
 نظر کرتی لکه آغو غلامس
 نظر چانی کرم بر نام پیرس
 نظریا حضرت محبوب العالم
 نظر چانی کرم روشن تمامس

نظر چانی کرم شیرین کلامس
 نظر کرتے لگے تباہ ہو کیس
 نظر چانی شفا بخشم مہ سینس
 نظر کرتے لگے بونام پاکس
 نظر چانی کرم تر یا ق خاکس
 نظر اللہ کرم حص حال زار س
 نظر چانی کران سن کوہ سارس
 نظر چانی چھ احسا پخ علامت
 نظر چانی وچم کاسان ملا مت
 نظر چانی دو ان ہون بدایت
 نظر چانی چھ مولا سنز حمایت
 نظر چانی دو ان چشمن دین نور
 نظر چانی کران دردنی غمن دور
 نظر کر دستگیر و او فتادس
 نظر چانی مہ بخشم زو جہادس
 نظر چانی شفا بخشن سقیمن
 نظر چانی کران جنت تحمین
 نظر چانی کران مولا عبیدن
 نظر چانی چھ دولت نا ایدن

نظر یا حضرت محبوب العالم
 نظر چانی دیم شادی عینس
 نظر یا حضرت محبوب العالم
 نظر چانی چھ مریم سینہ چاکس
 نظر یا حضرت محبوب العالم
 نظر چانی کرم گلزار تار س
 نظر یا حضرت محبوب العالم
 نظر چانی تحواں ایمان سلامت
 نظر یا حضرت محبوب العالم
 نظر چانی جانی ہنر روایت
 نظر یا حضرت محبوب العالم
 نظر چانی چھ بیشک جلوہ طور
 نظر یا حضرت محبوب العالم
 نظر کافی چھ شامس بامدادس
 نظر یا حضرت محبوب العالم
 نظر چانی شہی بخشن یتیمین
 نظر یا حضرت محبوب العالم
 نظر چانی عفو و غنہ سفیدن
 نظر یا حضرت محبوب العالم

نظر جانی حقیقت ده مجازن
نظر جانی گران آگاه رازن
و نان چشمن حال دل و اوس نه کاو
یمنایمیر و دوست سینه هاوس
و نان قمری نظر کرتیم به پیرو
و ده خیراتها گداین کن امیسرو
نظر جانی قبولیت نمازن
نظر یا حضرت محبوب العالم
چو لگمتو بیکسا تاوس ته دادس
نظر یا حضرت محبوب العالم
و تم جلوه م لدد دستگیر
نظر یا حضرت محبوب العالم

در مناقب حضرت امیر کبیر علی ثانی

چشم پخته و دمت گت در غم امیر
کاستم رنج و الم پاس بشیر
ذات پاکس کور که خند بندگی
چشمک چشمن نیز پا طه بادشاه بی نظیر
اوقات و ان عاجزن دستگیر چمک
توشه رسن را بگیرسی چمک مسفر
عاشقین معراج چموی دیدار خون
شانه بد چمک نور حق روشن ضمیر مذکور
خاک تیرس آفتاب کرتیم کیمیا
چشمک چشمن نیز پا طه بادشاه بی نظیر
یک نظر بر حال ماکن یا امیر
یک نظر بر حال ماکن یا امیر
شوگون کامل بنا و خند زندگی
یک نظر بر حال ماکن یا امیر
دشکستن بکین تدبیر چمک
یک نظر بر حال ماکن یا امیر
غم زار الشفا در بار چون
دین و دنیا مالکن کریم عطا
بخشیم اوج شریا چشمن فقیر
کیا گمراهی کم کره از حاجت روا

جهاد که دیون سائین شیوه امیر
 شری سواکس باوه بنن حال زار
 ساری منز چھس بوسکین و حقیر
 وارث لا وارثان و بیکیسان
 یل انت تشریف یث تراوت نظر
 بانی اسلام چھک رجماد کثیر
 چانه نظری گئے ہوا آتش کدہ
 کفر گو کافور دینس تراور روح
 گو منور چانه سیت دین اجیر
 فوط گزہ گو بر بنت تس خاک زر
 تنگ انس واد کو چھکو مریم دتم
 بادشاہی دم مہ چھک حقست مشیر
 چیم فخر چونی سگ دربار چھس
 زیر در عباس چھم لایان ناد
 در سخاوت چھک زہ عالمگیر

یک نظر بر حال ماکن یا امیر
 بہ لہ بوزتم وین زار و یار
 مفلس سادین سدن چھک فہ یار
 حنکرت کافرن کیوت چھک پتیر
 کفر و شرکس کافرس و زہ نظیر
 چانه نظری مندرن گئے خانقاہ
 ژونگ دینک گو بنجہ ماہ پتیر
 ام کفرس شام اسلام صبح
 یس کر کھر رازنج نظر تس کیاہ تجوہ
 چانه نظری ژور گو قطب کبیر
 قسمتک در کاسم راضی ام ستم
 بے ہنریہ کار چھس نادار چھس
 ید زہ آسک بغیر فی آسایہ گیر
 بر مژر گنجن کرن آباد و شاد
 یک نظر بر حال ماکن یا امیر

منقبت حضرت بابا نصیب الدین عازمی

ابو الفخر انور
 غلام خسرو مصراحت

چھو خوش سیرت تہ خوش آئین
 روشن اندر شاسر تاج

چهودل آگاه حقیقت بن
 کمر گنڈت پرن اللہ :-
 سمر از هند تا ما چین //
 نازی صاحب درواہ
 سپن سوی تارک لذت
 کرن ہمت لبی تکین //
 دتن تسیم دیس کیہ دم
 کرن نہ رد سوالا تن
 سپن خوش آویس غمگین //
 چھو در ملکوت نام آور
 کران سیر چھو جبروتس
 چھونا سو تس دواں تر زمین //
 کرن آوا نوافل ہمت
 سپن مشہور در آفاق
 پرن تسبیح نہ آواہن //
 چھوا بیدار خیراتس

ابو الفقرا نصیب الدین
 ببر چھس لبس فضل اللہ
 چھو غازی نفس کش مرداہ
 حکم از خاک تا پردین //
 دتوس ذاتن توی عزت
 فقیرن ہند چھو سوی منعم
 سورا ہر دوسویا بسکین //
 دتس طاقت توی ذاتن
 چھونا سو تس اندر رہبر
 چھو در جبروت زن شاہین //
 گیت واقف چھو لاہوتس
 فراہیں دا حب دست
 کر تس ذاتن توی تحسین //
 تجد چاشت نہ اشراق
 مکان قمری دعا ذاتس
 مناجاتا بران مسکین //

(مطبوعہ بمبئی پرنسپس پریس)